

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΞΥΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2013

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Των ἐπιτὰ παιδων των εν Εφέσω.

Ἔτος 6^{ον} Τεύχος 258

Ένα ακόμα θαύμα του Χριστού μάς περιγράφει σήμερα ο ευαγγελιστής Ματθαίος, το οποίο αποτελεί συνέχεια της διήγησης της περασμένης Κυριακής, όπου είχε θεραπεύσει τους δύο δαιμονισμένους στη χώρα των Γαδαρηνών, και οι κάτοικοι της πόλης εκείνης αντί να Τον υποδεχτούν Τον παρεκάλεσαν να φύγει. Μπήκε ο Κύριος πάλι στο πλοίο και επέστρεψε στη Γαλιλαία. Εκεί του έφεραν έναν παράλυτο, κατάκοιτο στο κρεβάτι, και καθώς είδε ο Ιησούς την πίστη των ανθρώπων, λέει στον παράλυτο “έχε θάρρος, παιδί μου, οι αμαρτίες σου έχουν συγχωρηθεί”. Κάποιοι από τους γραμματείς σκέφτηκαν ότι ο Χριστός βλασφημεί και ο Κύριος, γνωρίζοντας τις σκέψεις τους, ρωτά “γιατί έχετε πονηρούς λογισμούς μέσα σας; τί είναι άραγε ευκολότερο να πει κανείς, συγχωρούνται οι αμαρτίες σου, ή σήκω και περπάτα; για να δείτε όμως ότι ο υιός του ανθρώπου έχει εξουσία να συγχωρεί στη γη αμαρτίες”, λέει στον παράλυτο: “σήκω, και πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου”. Έτσι κι έγινε: σηκώθηκε ο ασθενής και επέστρεψε στο σπίτι του, ενώ ο κόσμος που είδε το θαύμα κυριευμένος από δέος δόξαζε τον Θεό, που δίνει τόσο μεγάλη εξουσία στους ανθρώπους.

Παρά το σύντομο της σημερινής διήγησης, τα μηνύματα που αντλούμε από αυτή είναι πολλά και πλούσια. Και πρώτα από όλα, αντιπαραβάλλονται η πίστη των απλών ανθρώπων με την αμφισβήτηση των γραμματέων. Όπως πολλές φορές έχουμε δει, σχεδόν σε κάθε θαύμα που έκανε ο Χριστός, απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η πίστη εκείνου που το ζητά. Τόσο ο παράλυτος της σημερινής περικοπής, όσο και οι άνθρωποι που τον μετέφεραν, είχαν πίστη μέσα τους, γι αυτό και ο Κύριος, πριν ακόμα εκφράσουν με λόγια την επιθυμία τους, σπεύδει να παράσχει την ίαση. Αυτή η πίστη, δυστυχώς, συχνά απουσιάζει από τις καρδιές μας, ακόμα και όταν παρακαλούμε στις προσευχές μας τον Θεό να επέμβει στη ζωή μας, να μας βοηθήσει, να κάνει ένα μικρό ή μεγαλύτερο θαύμα. Τα χείλη μας μπορεί να προσεύχονται, η καρδιά μας όμως διατηρεί αμφιβολίες ότι ο Θεός θα μας ακούσει ή ότι θα μας βοηθήσει. Και αυτό, άλλοτε μπορεί να αποτελεί δική μας πνευματική αδυναμία, και άλλοτε έναν από τους μεγαλύτερους πειρασμούς στη ζωή μας, που σκοπό έχει να αποδυναμώσει την προσευχή μας και ουσιαστικά να μας απομονώσει από τον Θεό. Πίστη όμως είναι η βεβαιότητα ότι για τον Θεό τα πάντα είναι δυνατά, ότι στο θέλημά Του τίποτα δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο, ότι ο Θεός νοιάζεται για τα

πλάσματά Του και συντρέχει σε όσους Τον επικαλούνται με ταπεινώση και συντριβή καρδιάς. Πίστη είναι η σιγουριά για πράγματα που δεν είναι ορατά με το ανθρώπινο μάτι, όπως η άφεση των αμαρτιών την οποία παρέχει σήμερα ο Κύριος στον παράλυτο.

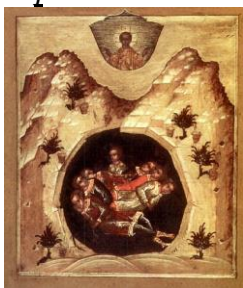
Ένα άλλο μήνυμα είναι ότι ο Χριστός είναι ο ιατρός όχι μόνο των σωμάτων, αλλά και των ψυχών μας. Θεωρεί τον άνθρωπο στο σύνολό του, και δεν περιορίζεται μόνο στη σωματική ασθένεια, γι αυτό και πρώτα ασχολείται με τη θεραπεία της ψυχής, με την συγχώρηση των αμαρτιών. Για τον Θεό δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία η σωματική μας ακεραιότητα, όσο η πνευματική μας υγεία. Το κάθε θαύμα, ακόμα και όταν πρόκειται για αποκατάσταση μιας σωματικής ασθένειας, στοχεύει στην πνευματική μας προκοπή και τελείωση. Κι εδώ συχνά κάνουμε ένα μεγάλο σφάλμα, όταν παρακαλούμε στις προσευχές μας τον Κύριο να μας βοηθήσει σε πράγματα που έχουν σχέση είτε με την καθημερινότητά μας είτε με την σωματική μας υγεία. Καλά κάνουμε βέβαια και παρακαλούμε τον Θεό για όλα αυτά, όμως πρωτίστως οφείλουμε να ενδιαφερόμαστε και να Τον παρακαλούμε για την ψυχική μας θεραπεία, για τη συγχώρηση των αμαρτιών μας, για την καλλιέργεια των αρετών. Γι αυτό και σε αρκετές περιπτώσεις που νιώθουμε ότι ο Θεός δεν εισακούει τις προσευχές μας, αυτό οφείλεται στο ότι τα αιτήματά μας είτε δεν απευθύνονται με την δέουσα πίστη, είτε δεν ωφελούν την πνευματική μας υγεία, ειδικά όταν πρόκειται για υλικά αγαθά ή σωματική υγεία.

Τέλος, το τρίτο μήνυμα που αντλούμε από τη σημερινή περικοπή είναι ότι ο Θεός δίνει την εξουσία στους ανθρώπους και της αφέσεως των αμαρτιών, και της σωματικής θαυματουργίας. Βέβαια, ο Χριστός δεν είναι ένας απλός άνθρωπος, είναι ο σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού, και δεν χρειάζεται να Του δοθεί η εξουσία αυτή. Τόσο όμως στην Παλαιά Διαθήκη, όσο και στην ιστορία της Εκκλησίας, αυτή η εξουσία έχει δοθεί στους ανθρώπους: οι Προφήτες, οι Απόστολοι, οι Άγιοι, αποτελούν τέτοια παραδείγματα, τα οποία δεν έχουν εκλείψει μέχρι τις μέρες μας. Ο Θεός θαυματουργεί στη ζωή μας, τόσο μέσα από ανθρώπους χαρισματικούς, όσο και μέσα από τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας, κυρίως δε με την Εξομολόγηση και την Θεία Ευχαριστία, που αποτελούν το θεραπευτήριο της ψυχής μας.

Πίστη επομένως στον Θεό, καρδιά χωρίς αμφιβολίες και μέριμνα πρωτίστως για τα πνευματικά αγαθά είναι αυτά που χρειαζόμαστε όλοι μας. Και ακόμη, ζωή Μυστηριακή, όχι ατομική θρησκευτικότητα, αλλά συνδεδεμένη με την Εκκλησία, η οποία αποτελεί το σώμα του Χριστού και προσφέρει στον καθένα μας το διαρκές θαύμα της σωτηρίας.

π. Χερουβείμ Βελέντζας

1

Οι άγιοι επτά Παίδες εν Εφέσω

Το μυστήριο του θανάτου πάντοτε απασχολούσε και προβλημάτιζε τους ανθρώπους, οι οποίοι προσπαθούσαν να εξηγήσουν την προέλευσή του και να βρουν, αν ήταν δυνατό, τον τρόπο κατάργησής του. Οι διάφορες θρησκείες και φιλοσοφίες έδιναν κατά καιρούς διάφορες ερμηνείες, τις περισσότερες φορές αντιφατικές. Ωστόσο ο θάνατος παρέμενε

σκληρή πραγματικότητα που προκαλούσε μεγάλο πόνο και βαθιά θλίψη, μάλιστα χωρίς ελπίδα αναστάσεως ζωής αιωνίου.

Όταν ο Λόγος του Θεού, το Δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, σαρκώθηκε και συναναστράφηκε με τους ανθρώπους, μαζί με τα άλλα θαύματα που τέλεσε, έκανε και τρεις νεκραναστάσεις. Ανέστησε την θυγατέρα του Ιαείρου, τον γιό της χήρας της Ναϊν και τον φίλο του Λάζαρο. Έτσι έδειξε ότι είναι ο Κύριος και εξουσιαστής της ζωής και του θανάτου. Στην συνέχεια με την δική του Ανάσταση κατήγγησε τον θάνατο και έδωσε στον άνθρωπο την δυνατότητα να τον νικά και να τον υπερβαίνει στα όρια της προσωπικής του ζωής.

Νεκραναστάσεις, βέβαια, συναντούμε και στην Π. Διαθήκη. Αλλά εκεί δεν έχουμε κατάργηση του θανάτου, γι' αυτό και οι δίκαιοι της Π. Διαθήκης πήγαιναν στον Άδη. Ο Άδης δεν είναι κάποιος χώρος στα έγκατα της γης, “αλλά ιδιαίτερος τρόπος ζωής, διάφορος από την Κόλαση. Είναι πρόγευση των αιωνίων βασανιστηρίων, είναι θα λέγαμε ο προθάλαμος όπου περιμένουν οι ψυχές σαν κατάδικοι για να δικαστούν. Κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Νύσσης, Άδη δεν πρέπει να εννοούμε κάποιον τόπο, αλλά κάποια κατάσταση της ψυχής αειδή και ασώματη” (Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου Ιεροθέου, Η ζωή μετά τον θάνατο, σελ. 97, 98). Ο θάνατος, σύμφωνα με την Ορθόδοξη Θεολογία, δεν είναι δημιουργημα του Θεού, αλλά αποτέλεσμα της αμαρτίας. Ο άνθρωπος πλάσθηκε από τον Θεό με την δυνατότητα να ζει αιώνια. Γι' αυτό και δεν μπορεί να συμβιβασθεί με την ιδέα του θανάτου, και ούτε η παράταση της βιολογικής ζωής τον ικανοποιεί. Αυτό που θέλει είναι να νικήσει τον θάνατο και να ζει αιώνια.

Η συγκλονιστική ιστορία των επτά παιδων στην Έφεσο φανερώνει την αλήθεια ότι ο θάνατος είναι ένας μεγάλος ύπνος, όπως άλλωστε και ο ύπνος είναι ένας μικρός θάνατος. Ο Χριστός κατήγγησε τον θάνατο, αλλά επέτρεψε να υπάρχει ο πρόσκαιρος χωρισμός της ψυχής από το σώμα, από μεγάλη αγάπη και φιλανθρωπία, για να μη γίνει το κακόν αθάνατο. Και όπως οι επτά Παιδες εξύπνησαν από τον ύπνο, στον οποίον είχαν παραδοθεί κατά παραχώρηση του Θεού, τριακόσια εβδομήντα δύο χρόνια, έτσι όλοι οι άνθρωποι θα αναστηθούν κατά την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Έζησαν τον 3ο αιώνα μ.Χ., στα χρόνια του διώκτη των Χριστιανών Δεκίου. Αφού μοίρασαν όλα τα υπάρχοντά τους στους πτωχούς, μήηκαν σε μια σπηλιά και παρακάλεσαν τον Θεό να τους πάρει κοντά του και να μην επιτρέψει να παραδοθούν στον ειδωλολάτρη βασιλέα. Ο Δέκιος όταν ήλθε στην Έφεσο, ζήτησε να παρουσιαστούν μπροστά του και να θυσιάσουν στα είδωλα. Όταν πληροφορήθηκε ότι “απέθαναν” σε μια σπηλιά, διέταξε να φράζουν το στόμιό της. Έτσι έμειναν να κοιμούνται τόσα πολλά χρόνια και όταν εξύπνησαν νόμισαν ότι είχαν κοιμηθεί το προηγούμενο βράδυ. Εξύπνησαν κατά τα χρόνια της βασιλείας Θεοδοσίου του μικρού, τότε που μια αίρεση υποστήριζε ότι δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών. Έτσι, ο Θεός φανέρωσε με το θαύμα αυτό, ότι κατά τον ίδιο τρόπο θα αναστηθούν όλοι οι κεκοιμημένοι κατά την ημέρα της Κρίσεως.

Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα χαρακτηριστικά τους δεν αλλοιώθηκαν καθόλου από τον χρόνο, αλλά ούτε και τα ρούχα τους είχαν υποστεί την παραμικρή φθορά από την υγρασία της σπηλιάς. Στο “Μικρό Ευχολόγιο” της Ορθοδόξου Εκκλησίας, υπάρχει “Ευχή των Επτά Παιδων εις ασθενή και μη υπνούντα”, η οποία διαβάζεται από τον Ιερέα σε όσους έχουν προβλήματα με τον ύπνο, στην οποία,

μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής: “Αλλά και τους αγίους σου και ενδόξους επτά Παίδιας, ομολογητάς και μάρτυρας της σής επιφανείας αναδείξας, εν ταις ημέραις Δεκίου του βασιλέως και αποστάτου, και τούτους κοιμήσας εν σπηλαιώ έτη τριακόσια εβδομήκοντα δύο, ωσει βρέφη θάλποντα εν τη νηδύι της αυτών μητρός, και μηδόλως υπομείναντας φθοράν, εις έπαινον και δόξαν της φιλανθρωπίας σου, εις ένδειξιν και βεβαίωσιν ημών της παλιγγενεσίας και αναστάσεως πάντων...” (Εκδ. Απ. Διακ., 1974, σελ. 278).

Όταν ξύπνησαν από τον βαθύ αυτόν ύπνο, αισθάνθηκαν να πεινούν και ένας από αυτούς βγήκε, αφού εν τω μεταξύ είχε αποπραχθεί το στόμιο του σπηλαίου, και κατέβηκε στην Έφεσο να ψωνίσει τρόφιμα. Τότε έγινε κάτι το ασυνήθιστο. Τον περικύκλωσαν πολλοί από τους κατοίκους της πόλεως και ζητούσαν να μάθουν που βρήκε αυτόν τον θησαυρό. Γιατί από τα χρήματα που κρατούσε, νόμισαν ότι βρήκε θησαυρό από αρχαία νομίσματα και τον έσυραν στις Αρχές για ανάκριση. Τελικά, μετά την ανάκριση και τις έρευνες έγινε γνωστόν το συγκλονιστικό αυτό γεγονός και έτρεξαν όλοι στο σπήλαιο, γεμάτοι δέος και θαυμασμό, για να τους δούν όλους από κοντά. Και ενώ συνομιλούσαν, οι επτά Παίδιας είπαν ότι νυστάζουν και θέλουν να κοιμηθούν. Και πράγματι έγειραν το κεφάλι και κοιμήθηκαν μέχρι την ημέρα της κοινής Αναστάσεως.

Η βίωση του τρόπου ζωής που διδάσκει η Εκκλησία οδηγεί στην προσωπική κοινωνία με τον Τριαδικό Θεό, και στην υπέρβαση του θανάτου στα όρια της προσωπικής ζωής. Τότε ο άνθρωπος, όχι μόνον δεν φοβάται τον θάνατο, αλλά όπως ο Απόστολος Παύλος “επιθυμεί αναλύσαι και σύν Χριστώ είναι”.

Πρωτ. π. Γεωργίου Παπαβαρνάβα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

5 Αυγούστου	Δευτέρα	7- 9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίας Νόννας, μητρός του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου. Αγίου Νεομάρτυρος Χρήστου του εκ Πρεβέζης, οσίου Ευγενίου του Αιτωλού, Οσίου Ιωάννου του Χοζεβίτου του Ρουμάνου του νέου του θαυματουργού. 7:00 μ.μ. Πανηγυρικός Εσπερινός της Μεταμορφώσεως.
6 Αυγούστου	Τρίτη	7 – 10:00 π.μ. Όρθρος και Πανηγυρική Θ. Λειτουργία μετά Θείου Κηρύγματος – Ευλογία σταφυλιών. Η Μεταμόρφωση του Κυρίου.
10 Αυγούστου	Σάββατο	7- 9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίων μαρτύρων Λαυρεντίου Αρχidiaκόνου, Ξύστου πάπα Ρώμης και Ιπολύτου, οσίου Λαυρεντίου του δια Χριστόν Σαλού.

**Από 1 Αυγούστου έως και 13 Αυγούστου, καθημερινά,
εκτός της 5^{ης} Αυγούστου παραμονή της Μεταμορφώσεως και τα Σάββατα,
θα τελείται Θεία Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο στις 7μ.μ.
όπου και θα γίνεται μνημόνευση ονομάτων Υπέρ Υγείας.**

